

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδικοποιήσεις καὶ ἀγγέλαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ οἰκοδομαί

Ἐὰν ἐκ πάσης δοκιμασίας αἱ κοινωναὶ οφείλουσι ν' ἀρῶνται πρακτικὰ διδάγματα, πολλὰ δυνάμεθα νὰ διδαχθῶμεν ἐκ τῶν ἐπανελημμένων σεισμῶν, οἵτινες σεῖουσι τὸ ὕψ' ἡμᾶς ἔδαφος. Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλλάδος εἶναι χώρος αὐτόσειστος, συνεπῶς ὑπόκειται εἰς συνεχεῖς καὶ ἐνίοτε καταστρεπτικούς σεισμούς· δὲν προφθάνομεν ν' ἀνεγείρωμεν τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν ἐρημουμένας πόλεις ἡμῶν, καὶ νέοι σεισμοὶ ἄλλας καταβάλλουσιν εἰς ἔδαφος πόλεις, οὐχὶ σπανίως ποιῶντες καὶ ἀνθρώπινα θύματα. Ἐπρεπεν ὅθεν πρὸ πολλοῦ οἱ μὲν κάτοικοι τῶν ὑπὸ σεισμῶν συνεχῶς σειομένων τόπων νὰ κατανοήσωσιν ὅτι οἱ ἐν γῆσει οἰκοδομικοὶ ὅροι εἶσι πάντῃ ἀκατάλληλοι, ἢ δὲ Κυβέρνησις ὅτι ὥρῃε καὶ νομοθετικῶς νὰ ὑποδείξῃ καὶ ἐπιβάλλῃ τοὺς καταλληλοτέρους, ἵνα μὴ αἱ οἰκίαι αἷς ἀνεγείρομεν ἀποβαίνουσι τάφοι ἡμῶν.

Αἱ οἰκοδομαὶ καὶ ἐν γένει τὰ κτίρια συντελοῦνται παρ' ἡμῖν ὑπὸ τοὺς ὄρους τῶν ἀσειστων ἢ ἑτεροσειστων τόπων καὶ μετὰ τοὺς φοβεροὺς σεισμοὺς τῶν τελευταίων χρόνων, ἐξακολουθοῦμεν οἰκοδομοῦντες ὑπὸ χειριστοὺς ὄρους. Αἱ οἰκοδομαὶ ἡμῶν ἀνυψοῦνται πέραν τοῦ δέοντος καὶ δυσαναλόγως πρὸς τὴν βάσιν τῶν, οἰκοδομοῦνται δὲ βαρεῖαι ἀνευ μεγάλης συνοχῆς τῶν μερῶν αὐτῶν, φορτῶνται διὰ κορωνίδων καὶ πλαισίων βαρέων, στεγάζονται τέλους κακῶς καὶ παρὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης. Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς οἰκοδομικῆς, καλὸν ἴσως καὶ κατὰλληλον δι' ἄλλους τόπους, διὰ τὴν ἡμετέραν χώραν, ὑποκειμένην εἰς σεισμούς, εἶναι ὀλέθριον καὶ πρέπει νὰ ὑποστῇ σπουδαίας τροποποιήσεις ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον. Καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν ἢν ὑπέστη ἡ δυτικὴ παραλία τῆς Πελοποννήσου ἐκ τοῦ σειμοῦ τῆς 15 Αὐγούστου 1886, μανθάνομεν, ὅτι ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀνοικοδομήθησαν καὶ ἀνοικοδομοῦνται ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς ἰδίας ἐλαττωματικῆς οἰκοδομικῆς· μὴ καθ' ἑκάστην καὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, κειμένη ὡς γνωστὸν ἐπὶ αὐτοσειστου ἔδαφους, δὲν βλέπομεν ἀνεγειρομένας οἰκοδομάς ὑπὸ παρομοίους χειριστοὺς ὄρους· Καὶ ἐντούτοις ἀρκετὰ ἔπρεπε νὰ διδαχθῶμεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπεληουσῶν καταστροφῶν ἐν τοῖς πέριξ ἡμῶν. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάξιον προσοχῆς, πρέπει δὲ σπουδαίως ν' ἀπασχολήσῃ καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὴν κυβέρνησιν ἧτις, διὰ νόμου καὶ κανονιστικῶν διαταγμάτων νὰ διαγράψῃ τοὺς ὄρους τῆς ἀσφαλεστέρως οἰκοδομικῆς, ἵνα μὴ, ἐπαναλαμβάνομεν, αἱ οἰκίαι αἷς ἀνεγείρομεν ἀποβαίνουσι ἡμῖν τάφοι.

Περὶ τούτου εὕρισκομεν ἀρχὴν συζητήσεως ἐν τινι περὶ «Σεισμῶν» πραγματείας τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου καὶ καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας καὶ Ὁρυκτολογίας κ. Κωνσταντ. Μητσόπουλου, δημοσιευθῆσαι ἐσχάτως ἐν τῷ ἀξιολόγῳ περιοδικῷ «τὸ Σύμπαν», ἔχουσαν ὡς ἐξῆς:

Ὁδηγαὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν κτιρίων.

«Κατὰ τοὺς διαφόρους σεισμοὺς παρετηρήθη, ὅτι ὀλιγώτερον πάσχουσιν αἱ οἰκίαι ἐκεῖναι, αἵτινες ὄσαι χθαμαλαί, ἔχουσι τοὺς τοίχους αὐτῶν ἀρκούντως παχεῖς καὶ τὴν μεγαλειτέραν διάστασιν παράλληλον πρὸς τὴν φορὰν τοῦ σειμοῦ. Ἀσφα-

λεστάτη δὲ οἰκοδομικὴ μέθοδος εἶναι ἐκεῖνη, καθ' ἣν οἱ τοῖχοι τῶν οἰκιῶν κτίζονται ἐντὸς περιθώρων ἢ ξυλοδεσιῶν ἐκ δοκῶν ξυλῶν ἢ σιδηρῶν ἰσχυρῶν, διότι τότε ὁ οἶκος ὁμοιάζει πρὸς κύβον. Μεγάλως δὲ πάσχουσι κτίρια φέροντα ἀντὶ στέγης θόλους.

Παρ' ἡμῖν δὲ δυστυχῶς εἰς τὰ εὐσειστα μέρη ὀλιγίστη προσοχὴ δίδεται περὶ τὴν οἰκοδομὴν τῶν κτιρίων, διότι δυσκολῶς εὕρισκει τις οἶκον ἢ ἐκκλησίαν ἔχοντας ἀκριβῶς καθετοὺς καὶ ὀριζοντίους γρομμάς. Οἶκος ἐκ τετραγωνικῶν λίθων ἀνθίσταται ἰσχυρῶς εἰς τὰς καταστροφὰς τῶν σεισμῶν· ἐπίσης ἀντέχουσι καὶ ὀπταὶ πλίνθοι μετὰ κελλῆς ἀμμοκοκίας συγκεκολλημένοι. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως κτίζουσι συνήθως ἐξ ἀπελεκτήτων θραυσμάτων πετρῶν, ἢ ἐκ κακῶς κατασκευασμένων μὴ ὀπτῶν πλίνθων, ὅτε κίνδυνος μέγιστος.

Οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι, τετραγωνικοὶ ὄντες καὶ καλῶς μετὰ τοῦ οἰκοδομήματος συνδεδεμένοι σώζουσι τὸ κτίριον. Οἱ τοῖχοι οἱ κατασκευασμένοι ἐκ καλῶν μὴ ὀπτῶν πλίνθων ἀντέχουσιν εἰς τοὺς σεισμούς, ὅταν ᾖναι κανονικῶς ἐκτισμένοι καὶ φέρουσιν ἰσχυρὰς ξυλοδεσίας.

Ἐφελίμοι εἶναι νὰ κτίζωνται τὰ τόξα τῶν παραθύρων καὶ θυρῶν ἐκ λίθων τετραγωνικῶν, καθὼς καὶ οἱ ἔνθεν τούτων τοῖχοι. Ἐφελίμοι ἐπίσης εἶναι οἱ παχεῖς τοῖχοι καὶ ἡ βαθεῖα ὑπὸ τὰ παράθυρα ἔσω ἐνσκαφὴ καὶ ὁ παχὺς περὶ τὴν θυρᾶν τοῖχος, διότι ἐκεῖ δύναται νὰ καταφεύγωσιν οἱ ἄνθρωποι ὅταν καταπίπτῃ ἡ στέγη.

Προσοχὴ μεγίστη ἀπαιτεῖται εἰς τὴν συναρμογὴν τῶν μερῶν τῆς στέγης πρὸς ἄλληλα καὶ μετὰ τοῦ τοίχου, διότι οὕτω αὕτη κατὰ τὸν σεισμόν δὲν δύναται νὰ καταπέσῃ.

Ἐν Πάτραις τὴν 23 Αὐγούστου 1889.

Φίλε κύριε Κ. Φιλόπουλε.

Ἐν τ α ὕ θ α .

Ὁ κύριος Π. Ἀβδελόπουλος ἔφερεν ἐξ Ἀγγλίας 6 κλίνας Σιδηρᾶς θιρτικομένης μετὰ τῶν ἐκ σύρματος γαλβανισμένου πλεκτῶν ὑποστρωμάτων καὶ τὰ ὅποια προσέφερεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖόν μας, διὰ τὸ ὅποῖον καὶ ἐκφράζομεν αὐτοῦ τὴν βαθεῖαν μας εὐγνωμοσύνην.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νομίζομεν καθῆκον μας νὰ σᾶς κάμωμεν γνωστὸν ὅτι περαιουμένων ἐντὸς ὀλίγου τῶν ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Γ. Παππαγιάννη ἀνεγειρομένων δύο αἰθουσῶν, διὰ τῶν ὁποίων 28 νέοι κλῖναι προστίθενται εἰς τὰς ὑπαρχούσας, ὑποχρεούμεθα νὰ ἐφοδιάσωμεν αὐτὰς δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων, ἥτοι κλινῶν, στρωμάτων, κλινοσκεπασμάτων καὶ λοιπῶν χρειῶν, πρὸς δὲ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς ἐλλείψεις καὶ τοῦ πρώτου, καθόσον μάλιστα ἐγγίζει ὁ χειμὼν καὶ ἀνάγκη νὰ φρονίσωμεν ἐγκαίρως περὶ πάντων, ἢ συμπλήρωσις δὲ τούτων θὰ μᾶς ὑποβάλλῃ εἰς δαπάνας δυσαναλόγους πρὸς τοὺς πόρους τοῦ Νοσοκομείου.

Κατασκευάσαντες τὸν ὀχστὸν τοῦ ὁποίου ἡ ἑλ-

λειψὶς ἀπεκοθίστα προβληματικὴν τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ Νοσοκομείου καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐξωδεύσαμεν δραχμὰς 5,500, ὑποχρεούμεθα νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς δύο οἰκοδομηθείσας αἰθούσας δύο μικρὰς δωμάτια διὰ τὰς νοσοκόμους καὶ ἀκόμη νὰ κάμωμεν ἐπισκευὰς τινὰς ἀποδεικνυόμενας ἀπολύτως ἀναγκαῖαι· ἀλλ' οὐδὲ αἱ ἐκ τῆς συνδρομῆς τοῦ Δήμου οἰκονομαί, οὐδὲ αἱ γενεαὶ συνδρομαὶ τῶν καλῶν συμπολιτῶν μας κ. κ. Κοσμᾶ Ἀναστασοπούλου καὶ Εὐσταθίου Φερεντίου ἐπήρκεσαν εἰς αὐτὰς.

Ὁ κύριος Ἀναστ. Μπουκαούρης προσεφέρθη νὰ δωρήσῃ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον κλίνας ἀξίας δραχμῶν 2,000: ἐπιφυλαττόμενοι ἐν καιρῷ νὰ τῷ προσφέρωμεν τὰς εὐγνωμοσύνας ἡμῶν, τὸν εὐγνωμονοῦμεν καὶ προκαταβολικῶς.

Ἄλλ' οὐδὲ καὶ αὕτη ἡ φιλόφρων καὶ γενναία δωρεὰ τοῦ κυρίου Μπουκαούρη ἀρκεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νοσοκομείου· δι' ὃ προτιθέμεθα νὰ ἀποκτιθῶμεν πρὸς τοὺς εὐποροῦντας τῶν συμπολιτῶν μας, παρακαλοῦντες θερμῶς αὐτοὺς, ἐν ὀνόματι τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἰοσηλευομένων κατ' ἔτος ὑπερχιλίων δυστυχῶν ἀδελφῶν μας, νὰ παράσχωσιν τὴν συνδρομὴν τῶν εἴτε εἰς εἶδη, εἴτε εἰς χρήματα ὅπως δυνθῶμεν νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τοῦ Νοσοκομείου.

Τὸ ἐν Ἀθήναις θεραπευτήριον ὁ «Εὐαγγελισμὸς» ὀλιγίστα ἐτη ὑπάρξως μετροῦν, οὐχὶ μόνον συντηρεῖται διὰ συνδρομῶν φιλανθρώπων πλουσιῶν, ἀλλὰ καὶ περιουσίαν σχηματίζει ἐξασφαλιζούσαν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ὑπαρξίν του· διατὶ τὸ ἰδικὸν μας ὕστερεϊ καὶ αὐτῆς τῆς μικρᾶς συντηρήσεώς του; Τοῦτο νομίζομεν ὅτι εἶνε ζήτημα τοῦ ὁποίου ἡ λύσις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς τὰ κοινὰ μελετῶντας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν εφορολογούμενον ὅστις ἐπὶ τόσα ἐτη ἀντιπροσωπεύει πιστῶς καὶ ἐπαξίως τὸ κοινὸν τῆς πόλεως φρόνημα.

Δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μας.

Κυρ. Ν. Λάμπας
Ἐπαρ. Πετραλιάς
Ν. Δ. Βενετσανόπουλος
Θεόδ. Ζαΐμης

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως τῶν Παρισίων τοῦ ἔτους 1889.

Ὁ Πύργος τοῦ Ἀϊφφελ, περὶ οὗ ἐγράφθησαν ἀρκετὰ εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον, ὑπερέχει κατὰ τὸ μέγεθος, τὸ ὕψος καὶ τὴν καλλονὴν ὅλων τῶν τῆς ἐκθέσεως οἰκοδομημάτων, τὴν ὑπεροχὴν του δὲ ταύτην ὁμολογοῦσιν οἱ αἱ γλῶσσαι τοῦ κόσμου, αἵτινες ἀκούονται εἰς τοὺς πόδας καὶ τὴν κορυφὴν του, χωρὶς νὰ συγχύζωνται. Οὐχ' ἤτιον ὅμως θαυμαστὸν ὡς οἰκοδόμημα εἶναι καὶ τὸ Μέγαρον τῶν μηχανῶν, ὅπερ ἐὰν ὕστερῃ τοῦ Πύργου ἀπὸ Θεαματικὴν ἐποψίν, ὑπερτερῆ αὐτοῦ κατὰ τὰς διαστάσεις, κατὰ τὴν τόλμην τῆς συν-

λήψως καὶ τὴν ἀξιοθαύμαστον αὐτοῦ τεκτονικὴν, ἥτις νέας ἀνοίγει ὁδοὺς καὶ νέους ἐπιβάλλει κανόνας εἰς τὴν οἰκοδομικὴν τοῦ μέλλοντος.

Τοιοῦτον ἔπρεπε στέγασμα εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν χρόνων ἡμῶν, τοιοῦτος ἔπρεπε ναὸς εἰς τὴν θεότητα τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ἥτις δὲν ἀναστηλοῦται ἐκεῖ ἐν Βωμοῖς, ἀλλ' ἐκδηλοῦται ἐν τῷ πολυμύρῳ συμπλέγματι τῶν μηχανῶν, αἵτινες συγκεντρώθησαν ὑπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐκεῖνο μέγαρον.

Εἰς τὸ Μέγαρον τῶν μηχανῶν φέρεται ὁ κυρίως πρὸδος τῆς Ἐκθέσεως, ὁ κεντρικὸς λεγόμενος, ὅστις διαπρῆπει ἐπὶ χάριτι καὶ τελείᾳ κομψότητι. Ὁ ἀρχιτέκτων ἐνῶ ἐπραγματοποίησεν ἐν τῇ ἀνεγέρσει τοῦ Μεγαροῦ ἔργον ἰσχύος, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ προδόμου καθήρτισεν ἔργον χάριτος καὶ κομψότητος, ὅπερ διακοσμηθὲν κατόπιν διὰ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς γλυπτικῆς καὶ τῶν θαυμασιῶν τῆς ταπητουργίας, ἐγένετο ἀντάξιον νάρθηκος τοῦ ναοῦ τῆς βιομηχανίας.

Τὸ Μέγαρον τῶν μηχανῶν ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον αὐτὴν νὰ σταματήσει πρὸ αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποθαύμασῃ τὸ σύνολον καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ γιγαντώδους ἔργου. Ἄμα τῇ εἰσόδῳ εὐρίσκειται τις ἀμέσως ὑπὸ τὰ τεράστια τῶν Μεγαρῶν καὶ ἐκπλήσσειται εἰς τὸ θέαμα τοῦ μεγέθους αὐτῶν, μεγέθους ἐπιβλητικῆς καὶ ἀσυνήθους. Εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ τὸ κατασκευάσμα τοῦτο, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, οὐδαμῶς ὑστερεῖ τοῦ Πύργου Ἀἰφραλ. Τὸ πλάτος αὐτοῦ ἐκτείνεται εἰς 115 μέτρα, τὸ δὲ μήκος εἰς 420 καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐξικνεῖται εἰς 48. Διπλάσιον τὸ ὕψος τοῦ ἐνταῦθα Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Βυαγγελισμοῦ μετὰ τῶν κωδωνοστασιῶν ἀνέτως ἤθελε στηθεῖ ἐντὸς τοῦ Μεγαροῦ τῶν μηχανῶν, ὅπερ διὰ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ καὶ τὸ σχῆμα δύναται νὰ ἐκληθῆ ὡς μυθολογικὸν τεράστιον πλοῖον ἀντεστραμμένον. Τὸ Μέγαρον τῶν μηχανῶν μετὰ τῶν Γαλεριῶν αὐτοῦ σκεπάζει ἔδαφος 80,400 τετραγωνικῶν μέτρων (80 στρεμμάτων). Ὑπελόγισαν ὅτι στρατὸς ἐκ 30,000 ἀνδρῶν δύναται νὰ κατακλιθῆ ἐντὸς αὐτοῦ ἐν ἀνέσει, ἐκάστου ἀνδρὸς καταλαμβάνοντος χωρὸν δύο καὶ ἡμισυ μέτρων τετραγωνικῶν, χωρὶς νὰ παραλειφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πάροδοι: ἐπίσης ὑπελόγισαν ὅτι 15 χιλ. ἵπποι δύναται νὰ συναυλισθῶσιν ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ Μεγαροῦ, αἱ δὲ ἐπιβάται αὐτῶν νὰ κατακλιθῶσιν ἐν τῇ Γαλερίᾳ τοῦ πρώτου πατώματος. Ἐπίσης καὶ ὅτι 1,200 ἵπποι θὰ ἤσκούοντο ἐντὸς τοῦ Μεγαροῦ ἀνευ στενοχωρίας. Καὶ τὸ τεράστιον τοῦτο στέγασμα φαίνεται ὡς ἐξ οὐρανοῦ κρυσμμάμενον, διότι ἴσταται ἀνευ ἐσωτερικοῦ τινὸς ὑποστηρίγματος καὶ ἐπὶ ποδῶν τῶν λεπτῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐκπληκτικὸν μέγεθος τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος ὥστε νὰ διαφεύγῃ τὴν παρατήρησιν τοῦ θεατοῦ. Ἐπὶ μεγίστων σιδηρῶν τόξων, ὧν τὸ ἀσυνήθες μέγεθος ἀνέτρεψε τεκτονικὰ ἀξιώματα, τέως ἀναμφισβήτητα, διαγράφεται ἡ θαυμασία στέγη, ἥτις ἀποτελεῖ τεράστιον θόλον ὅμοιον τοῦ ὁποῦ ἢ ἀνθρωπότης δὲν εἶδεν ἀκόμη.

Τὸ Μέγαρον τῶν μηχανῶν ἀποτελεῖ ἤδη περιβλεπτόν οἰκοδόμημα· προῖον θαυμαστῆς συνεργασίας τῆς ὑψηλῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς πρακτικωτάτης μηχανικῆς. Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Δουτὲρ συνέλαβε τὸ σχέδιον τοῦ ἔργου, ὅπερ εἶναι τεράστιον, διέγραψε τὰς ἐλαχίστας γραμμὰς, αἵτινες, ἐν ὅλῳ τῷ καταπληκτικῷ μεγέθει αὐτῶν, ἀποπνέουσι ἐξαιρετὸν χάριτα καὶ θέλγουσαν κομψότητα καὶ ἐπεσάτητος τοῦ διακόσμου αὐτοῦ ὅστις ἀποτελεῖ ἀριστοτέχνημα ἀξιοθαύμαστον. Ἄφ' ἑτέρου ὁ μηχανικὸς κ. Κονταμὲν ὑπετύπωσε τὴν ἐπισημονικὴν αὐτοῦ σφραγίδα εἰς τὴν εὐρυτάτην ἐκείνην ἀριστοτεχνικὴν σύλληψιν ὑπελόγησε τὰς δυνάμεις τῆς ὕλης, ἐστάθμισε καὶ παρέβαλε τὴν ἀντοχὴν αὐτῆς καὶ ἐξησφάλισε πανταχοῦ τὴν στερεότητα καὶ τὴν ἰσορροπίαν, διὰ

συνδυασμοῦ ἀντιθέτων φυσικῶν νόμων καὶ καινοτρόπων μηχανημάτων καὶ ἐπινοημάτων.

Ὅτω ἀποτελέσθη τὸ κολοσιαῖον μέγαρον ὅπερ τὸ πνεῦμα τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως προώρῃσεν εἰς στεγασμὸν τῶν θαυμασιῶν τῆς Βιομηχανίας τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ ὡς ναὸν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δραστηριότητα. Περὶ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου καὶ τῆς τεκτονικῆς του, δύναται τις νὰ συλλάβῃ ἀμυδρὰν ἰδέαν ἐάν ἀναλογισθῇ ὅτι κατέχει χωρὸν ἐν τῇ ἐκθέσει 80,400, τετραγωνικῶν μέτρων, ὅτι ἡ στέγη αὐτοῦ ἀνευ οὐδενὸς ἐσωτερικοῦ ὑποστηρίγματος, εἰς ὕψος 48 μέτρων, καλύπτει ἐπιφανείαν (ἐκτὸς τῶν γαλεριῶν) 45,000 τετραγωνικῶν μέτρων, ὅτι τὰ σιδηρὰ τόξα τῆς στέγης ἐκείνης ἀνοίγουσι τὰ σκέλη αὐτῶν εἰς ἀπόστασιν 115 μέτρων, ὅτι αἱ καμπύλαι αὐτῶν διαγράφονται ἐν θαυμαστῇ χάριτι καὶ κομψότητι, ὅτι ὅλος ἐκεῖνος ὁ σιδηρὸς ὄγκος συνίσταται ἐξ ἀπειρείας πολυμύρῳ καὶ πολυσχῆμων σιδηρῶν τεμαχιῶν, τινὰ τῶν ὁποίων ἔλκουσι δυσυπολόγιστον βάρος καὶ ὅτι τὰ τεμάχια ταῦτα τοῦ σιδήρου, εἰσὶν ἀπλῶς τοποθετημένα, στήριζόμενα τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, δυνάμει τῶν νόμων τῆς ἰσορροπίας, ὅτι κινούνται καὶ παίζουσιν ἐλευθέρως καὶ συμπληροῦνται ἀμοιβαίως ὑπὸ τὴν ἐπίρρειαν τοῦ καυστικοῦ ἡλίου ἢ τοῦ χειμερίου ψύχους.

Ὁ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Μεγάλῳ τούτου καταπλήσσειται πρὸ τῶν τεραστίων τόξων αἵτινα ὑπερβαίνουσι πάντα κανόνα καὶ πᾶν τεκτονικὸν προηγούμενον: πρὸς δὲ καταθέλγεται ἐκ τοῦ καινοτρόπου σχήματος τῶν τόξων ἐκείνων αἵτινα ἀποτελοῦσιν, ὡς εἶπεν, τὸν σκελετὸν τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ αἵτινα συνδέονται μόνον πρὸς ἀλλήλα κατὰ τὴν ἀκροτάτην αὐτῶν κορυφὴν καὶ στηρίζονται μόνον εἰς τὴν ἄλλην αὐτῶν ἔσχατιαν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους πόδα τῶν, εἰς τρόπον ὥστε ὅλα ἂν οὖν σχηματίζουσι τὰς πλευρὰς ἑνὸς τεραστίου τὰς διαστάσεις καὶ τὸ μέγεθος ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐαστον τῶν τόξων τούτων ἕλκει ἔαρος 200,000 χιλιογράμμων: ὁ σύνδεσμος δ' αὐτῶν τοῖς ἐπιτρέπει νὰ ἐκτεινῶνται καὶ νὰ συστέλλωνται ἐλευθέρως, πράγμα ὅπερ τέως ἔθεωρετο ἀδύνατον εἰς στέγας καὶ τόξα κοινῶν σχημάτων καὶ συνήθων διαστάσεων. Τοιαύτη κατασκευὴ, αὕτη καθ' ἑαυτὴ θεωρεῖται εὐλόγως θαύμα ἰσορροπίας καὶ ἀντιστάσεως καὶ περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸν τολμηρὸν ἀρχιτέκτονα ὅστις τὴν ἐπενόησε καὶ εἰς τὸν μηχανικὸν ὅστις τὴν ἐξετέλεσε.

Αἱ φοβεραὶ διαστάσεις τοῦ Μεγαροῦ τῶν μηχανῶν τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1889 δὲν εἶναι μόνον ἀντικείμενον ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ διὰ τὸν ἐπισκεπτόμενον αὐτὸ, ἀλλ' ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ἐμφανεστέρην ἀπόδειξιν τῶν προόδων αἵτινες συνετελέσθησαν ὑπὸ τὸν πολιτισμὸν τοῦ αἵωνος ἡμῶν. Ἡ μηχανικὴ ἐπιστήμη ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τοῦ ἀτμοῦ, τῶν σιδηροδρόμων καὶ τοῦ ηλεκτρισμοῦ, ἔβη πρὸς τὰ πρόσω μεθ' ἧμα γίγαντος· συνεπὶς εἰς πάσαν νέαν Ἐκθεσιν εἰς αὐτὴν ἀφιερῶνται μεγαλύτερον ἔδαφος καὶ εὐρυτέρα διάστασις.

Ὑπὸ τοῖς τεραστίους θόλους τοῦ γιγαντώδους τούτου οἰκοδομήματος ἐστήθησαν ἐν ἐνεργείᾳ αἱ μηχαναὶ τῆς πολυσχιδοῦς βιομηχανίας τῶν μηχανῶν, ἡ μᾶλλον ἰδρύθησαν τελειότατα ἐργοστάσια ἀντιπροσωπεύοντα, πλὴν ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. Τὸ πολυκύμαντον τοῦτο πέλαγος τῶν διαφορῶν μηχανῶν, κινουμένων, ἐργαζομένων, παραγουσῶν ὑπὸ τὴν δύναμιν τριάντοτα δύο κινητηρίων ἐστιῶν (μηχανῶν) ἐμποιεῖ ἀληθῆ καταπληξιν εἰς τὸν θεατὴν, ὅστις δύναται νὰ περιλάβῃ τὸ ὅλον τοῦ θεάματος, ἐάν ἐπιβῇ πῶν κινητῶν γυφωρῶν, αἵτινες διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ηλεκτρισμοῦ φέρονται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄρουο εἰς τὸ ἕτερον τοῦ Μεγαροῦ, ὑπερθεῖν πῶν ἐν αὐτῷ μηχανῶν.

Ὅχι' ἦττον καὶ ἡ εἰς τὰ καθέκαστα ἐπισκόπησις τῶν μηχανῶν εἶναι εὐχερῆς ὡς ἐκ τῆς μεθο-

δικῆς αὐτῶν κατατάξεως καὶ τῆς εἰς τμήματα διαίρεσεως. Ἐν τῷ μεγάλῳ εὐρίσκονται τὰς διαφορῶν μηχανῶν διηρημένας εἰς δέκα τέσσαρας κλάσεις, ἐν μέσῳ δ' αὐτῶν, κατὰ τὰς νύκτας, βλέπομεν ἀπαστράπτοντα ἠλεκτρικὸν φάρον πρώτου μεγέθους, ὀλίγον δ' ἀνωτέρω τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς τῆς Ἐκθέσεως τοῦ περιλαλήτου Ἐδίσων, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῦ συγκεντροῦται ἠλεκτρικὸν φῶς 20,000 λαμπῶν ἐν ἐκπυρώσει. Ὁ ἤρκει εἰς ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦτο, ἵνα φωτίσωμεν ἐπαρκῶς ἕνα ὀλόκληρον Νομόν.

Δύσκολον εἶναι νὰ ἀναγράψῃ τις πόσαι καὶ ὁποῖου εἶδους μηχαναὶ κινουμέναι καὶ παράγουσιν ὑπὸ τοῖς τεραστίους θόλους τοῦ Μεγαροῦ· ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν γενικῶς ὅτι τὰ ἐντελέστερα πρότυπα αὐτῶν ἐξετέθησαν ἐκεῖ καὶ νὰ μνημονεύσωμεν τινὰς, ἵνα ὁ ἡμέτερος ἀναγνώστης συλλάβῃ ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ περιεχομένου τοῦ Μεγαροῦ καὶ τῆς καταπληκτικῆς ἐντυπώσεως ἣν ἐμποιεῖ τὸ πανδαιμόνιον ἐκεῖνο εἰς τὸν θεατὴν.

Καὶ πρώτη ἡ Ἐλβετία ἐκτίθησιν τὰ θαύματα τῆς ὑδραυλικῆς δυνάμεως, ἐφηρμοσμένης εἰς τὴν βιομηχανίαν. Ἡ χώρα αὕτη ὡς ἐκ τῆς τοπογραφίας τοῦ ἔδαφους ἀρύεται ἀνυπολόγιστον ὑδραυλικὴν δύναμιν ἐκ τῆς πτώσεως τῶν ὑδάτων, ἔργον δὲ νὰ χρησιμοποίησῃ αὐτὴν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τροποποιούσα αὐτὴν εἰς μηχανικὴν καὶ ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν. Ἐπὶ τὴν δύναμιν ταύτην ἔχομεν θαυμαστά ὑφαντήρια, κλωστήρια, χαρτοποιεῖα κ. τ. λ. Ἐργεταὶ κατόπιν τὸ Βέλγιον μὲ τὰς κομψοτάτας αὐτοῦ ἀτμῆρας καὶ ἠλεκτρικὰς μηχανὰς, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται αἱ ἀεραντλίας αἱ χρησιμοποιούμεναι εἰς τὰ μεταλλεῖα καὶ ἀνθρακορυχία: ἡ κατασκευὴ τῶν φακέλων τῶν ἐπιστολῶν δὲν εἶναι ἦττον ἀξιοπαρατήρητος, ἡ δὲ παγωπολεῖα προσελκύει πολλοὺς περιεργούς. Κατόπιν ἀπαντῶμεν τὴν ἔκθεσιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, μ' ὅλην τὴν ἰδιορρυθμίαν καὶ προτυπίαν αὐτῆς. Αἱ μηχαναὶ αὐτῆς ἀξιοῦσι τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἐξαιρετοῦ τὸ εἶδος, τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν τελειότητα, φαίνονται ὡς νὰ ἐξετέθησαν ἀτελειοποίητοι καὶ ὡς νὰ μὴ ζητοῦν νὰ σαγηνεύσουν διὰ τῆς ἐξωτερικῆς σιληπνότητος, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν αἵτινα ὄντως σαγηνεύουσι καὶ ἐκπλήσσοσι. Θαύματα εἰσὶν αἱ τῶν καρφοβελονῶν μηχαναὶ τοῦ τμήματος τούτου, καὶ αἱ τῶν ἐργαλειῶν, αἵτινες φαίνονται ἀληθεῖς ἐργᾶται τοῦ μετᾴλλου. Ὅτι δύναται τις νὰ εἰκάσῃ εὐκόλως αἱ Ἠνωμένοι-Πολιτεῖαι διαπρέπουσιν ἐν τῷ ἠλεκτρισμῷ. Εἰς αὐτοὺς ἀνήκει ὁ Ἐδίσων καὶ τοῦτο προκύπτει ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ θεατοῦ. Τὸ παρὰ δόξον ἐκεῖνο διαμέρισμα ὅπερ κατέχει αὐτὸ μόνον 675 τετραγωνικὰ μέτρα, εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἐδίσων ἡ φήμη τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐφευρετοῦ τούτου δύναται νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀξιοθαύμαστον τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐφευρέσεων του, ἡ δὲ ἀξία αὐτῆς ἀνερχομένη εἰς 400,000 φρ. περὶ τῆς ἐντελείας τῆς. Ἐκεῖ ἀπαντῶμεν τοὺς νέους φανογράφους, τὴν εἰκονογραφημένην ἱστορίαν τῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἀνακαλύψεων τοῦ Ἐδίσων καὶ τὰς φάσεις τῆς κατασκευῆς τῶν λαμπτήρων του· ἐκεῖ βλέπομεν πραγματοποιούμενον τὸν μυθολογούμενον τάφον τοῦ Μωάμεθ, ἐν τῇ αἰωρήσει μεταλλικοῦ κρίκου ἐξ ὀρειχάλκου, 15 ἑκατοστῶν διαμέτρου, ἡμεροῦντος εἰς τὸ κενόν ἀνευ οὐδενὸς ἐκ τῶν γνωστῶν συστημάτων τῆς ἐξαρτήσεως ἢ ὑποστηρίξεως, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ τῶν νόμων τῆς ἠλεκτρικῆς ἀνόλκῆς. Ἀκολουθοῦντες τὴν διαδρομὴν ἡμῶν φθάνομεν εἰς τὸ μηχανικὸν διαμέρισμα τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ἐκτίθενται παντοῖαι μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα ποικίλου εἶδους ἀξιοπαρατήρητα· ἐντούτοις τὴν φορὰν ταύτην οἱ Ἀγγελοὶ κατασκευαστὰς δὲν διαπρέπουσιν ἐξαιρετικῶς. Τὰ σχετικὰ ἐκθέματα τῶν εἰσὶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεπαρκῶς περιποιημένα καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποστάωσιν ἀξίως τὴν περιεπαλήν, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὰς Ἀμερικανικὰς μηχανὰς, τάσῳ καινοτρόπων

ἐν τῇ ἀξίᾳ αὐτῶν προτοτυπία καὶ ἀπ' ἐτέρου πρὸς τὰς κομψοτάτας Γαλλικὰς, τὰς τὸσφ ἐπιμελεημένας τῆν κατασκευὴν καὶ χαριστάτας ἐν τῇ λεπτότητι αὐτῶν.

Ὁ δρόμος φέρει ἡμᾶς πρὸς τὸ διαμέρισμα τῶν Γαλλικῶν μηχανῶν, ὑπερ εἶναι ἀξιοθαύμαστον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ποιικιλίας, ἣτις περιέλαβε τὴν ἐκπροσώπησην τοῦ συνόλου τῶν κλάδων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ἐν ποιικιλίᾳ μηχανῶν ἀτελευτήτων. Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιληφθῆ, ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων τῶν σημειώσεων τούτων καὶ ἀπλὴ ἀναγραφή τῶν ἐν τῷ Μεγάρῳ ἐκθεμάτων τῆς Γαλλικῆς μηχανουργίας καὶ τεχνουργίας, οὐδὲ νὰ προσδιορίσῃ τις ποῖα ἐξ αὐτῶν εἰσὶ τὰ ἐκλεκτότερα καὶ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστα, διότι ἕκαστον, εἰς τὸ εἶδος του, εἶναι ἐν ἀριστοτέχνῳ, εἶναι μίᾳ ἐφεύρεσι, εἶναι ἐν ὄψμα, μίᾳ εὐφυῆς ἐπίνοια κ. τ. λ.

Ἐκεῖ βλέπει τις, δι' ἐνδεῶς βλέματος, πῶς κατασκευάζεται ἐκ τῶν πολυωνύμων ρακῶν ὁ χάρτης, ἡ ὕλη ἐκείνη περὶ ἧς θὰ εἰλεγέ τις ὅτι ὡς καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι τὸ ἀριστον καὶ τὸ χερίστον τῶν πραγμάτων, ἐφ' ὅσον δὴλ. τυπούνται καὶ γράφονται ἐπ' αὐτοῦ τὰ κάλλιστα ἢ τὰ αἰσχίστα. Ἐκεῖ ἀπαντῶμεν τὰ λαμπρὰ πιεστήρια καὶ τὸ τελειοποιημένον ὑλικὸν τῆς τυπογραφίας, τὴν κατασκευὴν τῷ συγαροχάρτου κ. τ. λ. τὰ ἀγορικὰ ἐργοστάσια καὶ τὰς βιομηχανίας τῶν τροφίμων, συστήματα μῆλων, διηλυστήρια, ἀποσταλακτήρια. Ἰδιαιτέρην κλάσιν ἀποτελοῦσιν ἡ ἐξόρυξις τῶν μετάλλων καὶ ἡ μεταλλουργία μεθ' ὧν αὐτῆς τῶν μηχανῶν, ἰδιαιτέρων ὁ ἠλεκτρισμὸς, ἐφηρμοσμένος εἰς πολυώνυμα ὄργανα, προωρισμένα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἰδιαιτέρην κλάσιν ἀποτελοῦσι τὰ ἐργαλεῖα τῆς Μηχανικῆς, ἐν οἷς τὰ ὑδραυλικά πιεστήρια, παραπλήσια ἐκείνων δι' ὧν ὁ κ. Δίφφελ κρατεῖ τὴν ἰσοροπίαν τοῦ Πύργου του, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν μυθολογούμενον μοχλὸν τοῦ Ἀρχιμήδου. Ἄλλην κλάσιν ἀποτελοῦσι τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιπλαποιίας καὶ τῆς κατοικίας, ἐν ᾗ ἡ Γαλλικὴ βιομηχανία διαπρέπει ἐν αὐτῇ θαυμάζει τις τὰς λαμπρὰς ἐκείνας καὶ εὐφρεστάτας μηχανὰς δι' ὧν κόπτονται καλλιτεχνικῶς τὰ ἀριστοκρατικὰ ἐπιπλα καὶ δι' ὧν προσγίνονται, ὡς εἶπεῖν, αὐτομάτως αἱ λεπτότεροι γλυφαὶ ἐπὶ τοῦ χονδρεῖδους ξύλου μετ' ἄκρας ἀνακριθείας· τὸ ἔργον τῶν μηχανῶν τούτων συμπληροῦσι ἄλλαι καμπυλοῦσαι τὸ ξύλον, καθιστώσαι αὐτὸ λεῖον καὶ στιλπνόν· ὀλίγον δ' ἀπὸτέρω ἡ κεραμοποιία παράγουσα καλλιτεχνήματα ἐξ ὀπίτης γῆς κ. τ. λ.

Ἡ ἀναγραφή ὧν ἐν τῷ Μεγάρῳ τῶν μηχανῶν βιομηχανικῶν κλάσεων ἤθελε φέροι ἡμᾶς πολὺ μακρὰν, διότι αὐταὶ περιλαμβάνουσι κύκλον εὐρύτατον τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος· ἀπὸ τῆς κατασκευῆς τῶν χυμικῶν προϊόντων, μέχρι τῆς ὑφαντουργίας, καταλήγει δὲ εἰς τὴν ἀστυκὴν λεγομένην μηχανικὴν ἣτις περιέλαβε τὸ ὑλικὸν παντὸς ὑπερ ὑπάρχει θαυμασίου ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ μέσα τῆς χρησιμοποίησός του· τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν αὐτῶν· τὴν ἰσχυροποίησιν τῆς παντοίας οἰκοδομικῆς ὕλης· τὰ ὄργανα τῆς διατρέσεως τῶν ἰσθμῶν· τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν μώλων καὶ αἰμασιῶν, γεφυρῶν, ὑδραγωγείων, σιδηροδρόμων, λιμένων, διωρώγων καὶ παντὸς ἄλλου χρησιμοποιουμένου εἰς δαμασμὸν τῆς φύσεως καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐναντιοτήτων. Οὕτω ἐν τῷ τμήματι τούτῳ βλέπει τις τὸ σύνολον καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὧν τῶν προηγουμένων προπαθειῶν, δι' ὧν ἐφθασεν ἡ μηχανικὴ μεγαλοφυΐα εἰς τὸν σταθμὸν τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν μεγάλων ἐκείνων ἔργων, ἅτινα οἱ προηγουθέντες ἡμῶν ἐν τῇ ζωῇ οὐδὲ νὰ διειρευθῶσιν ἐδύνατο.

Τοιοῦτον ἐστίν, ἐν ἀθηνεστάτῃ σκιαγραφίᾳ,

τὸ περίφημον Μίγαρον τῶν μηχανῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1889 καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ζωηρότης ἐν τῇ ἀγορᾷ διήρκεσε μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς παρουσίας ἐβδομάδος. Ὅλος ὁ καρπὸς ὁ ἀριχθεὶς πρὸ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν ἐπωλήθη εἰς τιμὰς ποικιλοῦσας ἀπὸ 160—165 ἀναλόγως τῆς ποιότητος καὶ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς ἐκάστης μερίδος, ἐκλεκταὶ δὲ ποιότητες ἐπωλήθησαν καὶ 170—172. Ἀπὸ τὴν παρελθούσαν ὁμοῦ Δευτέραν αἱ τιμαὶ ἤρξαντο ἐκπίπτουσαι παρατηρηθείσης ποιᾶς τινος χαλαρότητας ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἣτις καθ' ἐκάστην ἐπιτείνεται. Αὕτη ὀφείλεται τοῦτο μὲν εἰς τὴν συνήθη καὶ κατ' ἔτος συμβαινούσαν μετὰ τὰς πρώτας ἀγορὰς ἀπραξίαν τῶν ἐμπόρων, οἵτινες ἀνυπομόνως ἀναμένουσι τὴν τύχην τοῦ εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως ἀποσταλέντος καποῦ τῶν, ὅπως ἐκ τῆς εὐμενοῦς ἢ μὴ ὑποδοχῆς αὐτοῦ κανονίσωσι τὴν πορείαν τῶν, τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὴν ἀντίδρασιν τὴν ἐκ μέρους τῶν κτηματιῶν προερχομένην, οἵτινες ἐνθαρρυνόμενοι ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐσοδείας εὐνοϊκῶν πωλήσεων προβάλλουσι ὑπερριάλους ἀξιώσεις. Ἐντεῦθεν ὕφιστα μένων τοιοῦτων συνθηκῶν ἡ χαλάρωσις αὕτη ἴσως θὰ ἐπιταθῇ ἐφ' ὅσον μάλιστα οἱ κτηματῆται ἐπιμένουσιν εἰς τὰς ζητούμενας τιμὰς, αἵτινες ὅσον ὑπερβολικαὶ εἶναι τόσον καταρρίπτουσι τὴν ἀγορὰν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ τῆς φετινῆς ἐσοδείας ἐπωλήθησαν εἰς σελήνια 25—26 στατήρες ἐπαρχίων, 28—30 Πατρῶν καὶ 32—44 Κορίνθου καὶ Διγίου. Τὰ 100 Ζητούσιν ἀγοραστὰς εἰς τὰς δραχμὰς 165 ἐνῶ πρὸ μικροῦ ἀπέριπτον τὰς 170—175. Εὐρισκόμεθα εἰς πλήρη ἀδράνειαν καὶ εἰς ἐλάττωσιν τιμῶν 10 δραχμῶν τουλάχιστων δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐφ' ὧν τῶν παραγωγῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ ἐνταῦθα ἐκ τοῦ σεισμοῦ τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς ζημίαι εἰς τὰς οἰκοδομὰς εἰσὶ σημαντικώτεροι ἢ ὅσον τὸ πρῶτον ὑπελογίσθησαν. Μετ' ἀριβεστέρων ἐξετασιν τῶν βλαβῶν αἵτινες ἐπινηαίθησαν ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα οἰκιῶν, προέκυψεν ὅτι τινὲς ἐβλάθησαν εἰς τὰ καίρια καὶ δεῖνται σπουδαίας ἐπισκευῆς, δι' ἄλλας δὲ τινὰς ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ὑποστῶσι μεταρρυθμίσεις οὐσιώδεις χάριν τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Οὕτω ἡ ἐπὶ τοῦ τόπου ζημία εἶναι μεγελπτέρα ἢ ὅσον ὑπετέθη τὸ πρῶτον.

Τὴν ἀγορὰν ἡμῶν κατεθορύβησεν ἡ ἀπὸ τῆς Τρίτης διαδοθεῖσα ἐνταῦθα εἰδήσις περὶ ἀνακαλύψεως παραπεποιημένων γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐκατὸν δραχμῶν καὶ ἡ κατόπιν ἐπιβεβαίωσις αὐτῆς. Ὅντως μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύφθησαν τοιαῦτα γραμμάτια ὀκτώ εἰς χεῖρας διαφόρων ἐνταῦθα ἐμπόρων. Λέγεται περὶ τῶν γραμματίων τούτων ὅτι πολλὴν ἔχουσι ὁμοιότητα πρὸς τὰ γνήσια καὶ ὅτι μόνη ἐπισταμένη παρατήρησις δύναται νὰ τὰ διακρίνῃ ἀπὸ τῶν γνησίων· εἶναι μὲν ὁ ἐν γένει χρωματισμὸς τῶν ὠχρότερος καὶ ἔχουσι ἀτελείας τινὰς εἰς τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Γ. Σταύρου, ἀλλ' ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ τῆς δραστηριότερας κινήσεως τῶν τραπεζογραμματίων, καὶ τῆς ῥυπαρότητος εἰς ἣν περιήλθον ταῦτα, εἶναι εὐκόλον νὰ πλανηθῇ τις καὶ νὰ τὰ λάβῃ ἢ τὰ δώσῃ ἀνυπόπτως. Τοῦτο ἐπαθὸν καὶ οἱ εὐρεθέντες κάτοχοι αὐτῶν. Ἐνεκα τούτου ἐγενήθη καὶ ὕφισταται δυσπιστία τις εἰς τὴν ἀγορὰν

ἡμῶν περὶ τὴν λήψιν τῶν τραπεζογραμματίων ὅπερ δυσχαιρένει τὰς συναλλαγὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήθη δραστηρίων ἀνακρίσεων, πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς πηγῆς τῶν πλαστῶν ἐκείνων γραμματίων καὶ τῆς προελεύσεως αὐτῶν, ἐξέδοτο δὲ ἐνταλμα φυλακίσεως καθ' ἐνός ἐμπόρου ὅστις καὶ κρατεῖται μέχρι σήμερον.

Παρακλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ὁ Νομάρχης κ. Τσαγκαράκης οὐδαμῶς ἀνεμίχθη εἰς εἰς τὴν ἐκτόπισιν εἴτε τῶν καθηγητῶν εἴτε τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, περὶ ὧν ἐγράφησαν ἀρκετὰ εἰς τὸ προηγουμένον ἡμῶν φύλλον. Τὴν αὐτὴν δὴ λωσιν ἐποιήσατο ἡμῖν προφορικῶς καὶ ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς κ. Θ. Κανακάρης.

Τὸ ἐμπόριον ἐνταῦθα παραπονεῖται περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ τις εἴτε δι' ἔλλειψιν ἐπαρκούς προσωπικοῦ, εἴτε δι' ἄλλους λόγους ὕστεροί κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς δραστηρίας κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, οὗ πρῶτος ὑπηρετῆς εἶναι ὁ τηλεγράφος.

Ἐπίσης τὸ ἐμπόριον παραπονεῖται καὶ ἐπὶ τῇ ἔλλειψι μικρῶν τραπεζογραμματίων, ἔλλειψις ἣτις δυσχαιρένει εἰς ἄκρον τὰς συναλλαγὰς καὶ φέρει εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς συναλλασσομένους.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν συγγενικῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα εὐόμοι οἱ γάμοι τῆς καλλιστείας καὶ χρηστῆς δεσποινίδος Ἀγγλαῖας Κρεμύδης μετὰ τοῦ κ. Στεφάνου Στεφάνου τραπεζίτου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀπῆλθον οἱ ἐόνυμοι εἰς Ἱταλίαν προπεμπόμενοι ὑπὸ τῶν εὐχῶν τῶν πολυαριθμῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Ἀναγγέλλεται ἡ ἐκδοσις ἐν Ἀθήναις νέας ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀθηναϊκῆς Ἑφημερίδος» ἣτις προῶρισται νὰ καθέξῃ ἐξαιρετικὸν θέσιν ἐν μέσῳ τῶν συναδέλφων τῆς, διότι καὶ ἡ σύνταξις αὐτῆς πολλὰ παρέχει ἐχέγγυα ἐπιδόσεως καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῆς εἰσὶν ἀσπασταὶ ὑπὸ τῆς ὀφρονοῦσης μερίδος τοῦ τόπου. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τῆς «Ἀθηναϊκῆς Ἑφημερίδος» θὰ δημοσιευθῇ τὴν 2 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Ὁ δήμαρχος κ. Γεώργιος Ρούφος ἀπέρχεται κατ' αὐτὰς εἰς Παρίσιον ἐπ' ἀδείᾳ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὅπως ἀποκαταστήσῃ εἰς τὰς σπουδάς αὐτοῦ τὸν υἱόν του. Τοῦτον θέλει ἀναπληρῆ ὁ πρῶτος πάρεδρος κ. Τσίπρας.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας κ. Παλαμᾶς ἀπῆλθεν ἐπὶ εἴκοσι ἡμερῶν ἀδείᾳ εἰς Μεσολόγγιον. Τὰ δὲ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἐξετέλει οὗτος θέλει ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τῇ αὐτῇ Νομαρχίᾳ γραμματεὺς κ. Ἡλίας Βουλπιώτης.

Ὁ Νομάρχης κ. Τσαγκαράκης, ἐπανελὼν ἐκ Μεσολογγίου μετὰ δεκαήμερον ἐκεῖ διαμονήν, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας. Κατὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν του οἱ μεμνημένοι τὰ ναμαρχιακὰ μυστήρια διάφορα ἐξέδωκαν σχόλια, τὰ ὁποῖα ἐκτεταμένην ἔσχον τὴν κυκλοφορίαν. Τὸ σπουδαιότερον τούτων ἦτον ὅτι δὲν ἀπέδωκαν τὴν πομάκρυσιν τοῦ εἰς ἀναφυχὴν, τὴν ὁποῖαν ἐπόθησεν ἡ διάνοιά του καὶ τὸ σῶμά του ἐκ τῶν ἀτρύτων μόχθων περὶ τὴν εὐστοχον καὶ ἐπιζήλον διοίκησιν μας ἐπὶ δεκατρεις ὅλους μῆνας, ἀλλ' εἰς πολυθυρόλητόν τινα ἐκθεσιν, ἣν ὑπέβαλεν ἐσχάτως πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἐξετούμενος εὐθαρσῶς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐν αὐτῇ αἰτημάτων του, ἄλλως ἀπείλω (sic) ὅτι δὲν θὰ ἐπανελάθη πάλιν εἰς τὴν θέσιν του. Καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ διὰ τοῦ ἐγγυῶν καὶ ξένου τύπου διατυμπευομένων τὰ πράγματα ὁμοῦς ἄλλα παρουσιάζουσι πρὸ τῶν ὁμμάτων ἡμῶν· διότι ἐνῶ οὐδὲν τῶν αἰτημάτων τούτων ἐπραγματοποιήθη ἄχρι τοῦδε, ὁ κ. Τσαγκαράκης ἐπανήλθε, καὶ διὰ τῆς ἐπανόδου του ταύτης διαψεύδει ἢ τοὺς μεμνημένους ἢ ἐαυτὸν καθ' ὅσον εὐρίσκει τὰ ἐν Πάτραις ὅπως τὰ ἀφῆκε. Ἀπορρον λοιπὸν καθίσταται ἡμῖν τὴν νὰ πιστεύσωμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ μεμνημένοι ἐσφαλμένως εἶχον πληροφορίας· ἀλλὰ τὸ

ταύτο είναι δλίγον δύσκολον· νά πιστεύσωμεν ότι τὰ αἰτήματα τοῦ κ. Τσαγκαράκη προσήραξαν εἰς θράχους δυσπροσίτους καὶ παρέκαμψεν οὗτος ἐκὼν ἄκων, ἐπανελθὼν εἰς τοὺς ἰδίους λιμένας, ὅπως τὰ ποδιζόντα πλοῖα, δταν συναντήσωσι σφοδρῶς ἀντιπνέοντες ἀνέμους; δὲν δυνάμεθα νά ἀδικήσωμεν ἐπὶ τοσοῦτον τὸν κ. Τσαγκαράκη, ὥστε νά μὴ ἀποδώσωμεν αὐτῷ χάριν ἐνὸς νομαρχιακοῦ χαρτοφυλακίου τόσῃ φιλοτιμίᾳ καὶ γενναιοψυχίᾳ, ὅση ἀρκετὴ θά ἦτο νά σώσῃ τοῦλάχιστον τὸν ἐγωῖσμόν του, καὶ νά συγκαλύψῃ ἐαυτὸν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως εἰς ἣν ἐξέθεσε αὐτὸς ἐαυτὸν, ἐάν αἱ διαδόσεις αὗται ἔχουσι πηγὴν αὐτὸν τοῦτον.

— Ἡ σταφίς προβαίνει λύουσα ἀφ' ἐαυτῆς τὸ ζήτημά της, ὅπερ εἰς μάτην ἠγωνίσθησαν τόσο ἄλλοι νά λύσωσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἀπαιτεῖται ὅμως δλίγον μετριωτέρα φιλοκέρδεια ἐκ μέρους τῶν σταφιδοκτημόνων καὶ μείζων σύνεσις αὐτῶν διότι, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἤρξαντο μὴ ἐνδίδοντες εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς, οὕσας πολὺ συμφεροντικές, ἀλλὰ ἐπιμένοντες εἰς ὑψηλοτέρας καὶ κρατοῦντες ὀπίσω τὴν πώλησιν. Ἄς σκεφθῶσιν ὅμως δὲ μίαν στιγμὴν ὅτι ἡ Γαλλία ἐνδεχόμενον εἶναι ἐντὸς δλίγου νά συμπληρώσῃ τὸ ποσόν, οὐτινος ἔχει ἀνάγκη, καὶ τότε θά ἴδωσιν ὅποιον μέλλον τοὺς περιμένει, χωρὶς νά ἔχωσι νά μεμφοθῶσιν εἰμὴ ἐαυτούς.

— Χάριτι τῆς περιουστατίας καὶ εὐδοκίμου κατὰ πάντα Διοικήσεώς μας δὲν ἔχομεν πλέον ὁδοὺς ἐν τῇ πόλει, οὔτε δρόμους ἐξοχικούς, οὔτε ἄλλο ἔδαφος ὅπου νά φέρωμεν τοὺς πόδας μας. Ἀπέμεινον μόνον δύο πλατεῖαι, ὅπου συνωστιζόμενοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐπεριπατοῦμεν καὶ ἀνεπνέομεν, ἡ πλατεῖα τοῦ Γεωργίου, καὶ ἡ παρὰ τῷ τελωνεῖῳ μετὰ τὴν προκουμαίαν. Ἀλλὰ καὶ τὰ τρία ταῦτα λείψανα τῆς ὀδικῆς πανολεθρίας ὑπέκυψαν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν διοικητικὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν διοικουμένων. Οὕτω λοιπὸν ἡ μὲν Πλατεῖα τοῦ Γεωργίου ἐγένετο ἱπποδρόμιον, ἀντὶ τοῦ τέως ἀνθρωποδρόμου ἡ τοῦ τελωνείου εἰς ἵδρυσιν θεάτρου ἐκ σανίδων καὶ πανίων ἡ δὲ προκουμαία εἰς διηλεκτὴ ἐπιστάθμεισιν παντοίων ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ἠδύναντο νά ἐκφορτώνωνται μὲν ἐπ' αὐτῆς, ἀλλὰ νά ἀποσύρωνται εἰς τὰς οἰκείας θέσεις τῶν μέχρι τῆς ὥρας τοῦ περιπάτου. Εἶναι δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῶν προτύπων, ὧν ἀπολάμβει ἡ πόλις ἡμῶν ἐκ τῆς Διοικήσεώς της.

— Οἱ ἀγαπῶντες τὸ θέατρον ἀπήλαυσαν κατὰ τὸ π. Σάββατον εὐχάριστον ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἐπιτυχούς διεξαγωγῆς πρωτοτύπου κωμωδίας «Ἡ εἰκὼν», ὀφειλομένη εἰς τὴν δημιουργικότητα καὶ τὴν φιλοπολίαν τοῦ νέου συμπολίτου μας κ. Πέτρου Ν. Πετροπούλου. Ὁ νέος οὗτος, ἀξιοπαίτως ἀσχολούμενος εἰς φιλολογικὰ ἔργα, ὑπόσχηται ἐπιτυχίαν ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῆς κλισσεώς του ταύτης καὶ ἐπιλαμβάνομεθα τῆς εὐχαρίστου ἀφορμῆς νά τὸν συστήσωμεν εἰς τοὺς δαπανῶντας ἐφ' ἃ μὴ δεῖ χρόνον πολὺτιμον. Εἶναι σπάνιον ἀληθῶς εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Κερδίου ἄβριον, ἢ ἀκολουθήσωσι καὶ τὸν Λόγιον καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Πετροπούλου, νέος τοῦ ἐμπορίου, εἶναι μᾶλλον ἀξίος ἐπαίνων καὶ ὑποστηρίξεως, ὅπως μὴ μαρναθῶσιν ἐν αὐτῷ αἱ πηγαὶ τῆς ἐκ τῆς φιλολογίας τέρψεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῷ αὐχμῷ τοῦ ἐμπορίου σταδίου.

— Ἐπίσης ὀφείλομεν νά ἐπαινέσωμεν καὶ ὁμάδα φίλων τῆς μουσικῆς, ἐν οἷς ἐγνωρίσαμεν τοὺς νέους κ. κ. Γενναῖον Ἀγαπητὸν καὶ Διον. Παπαδάτον ἐτελέσαντας ἐν ἐπιτυχῇ συναυλίᾳ, ὁ μὲν διὰ μανδολίνου, ὁ δὲ διὰ κιθάρας ὡραία τίνα ἄσματα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐν τῷ θεάτρῳ. Ἡ λογικὴ τῶν δυναμένων νά κρίνωσιν, ἀνομολογεῖ θεβαίως ὅτι τὸ σεμνότυρον καὶ τὸ συμφρὸς αὐτῆς φιλοκατηγόρον μεγάλου μέρους τῆς νεολαίας μας, κατὰ τῶν τολμώντων νά σπᾶσωσι τοὺς δεσμοὺς τῆς κοινῆς εὐαρεσκείας καὶ τρέψωσιν αὐτὴν εἰς ψυχολογικώτερον στάδιον, εἶνε ζωνρὰ ἐγγύς πνευματικῆς ὀπισθοδρομούσεως καὶ προ-

καλοῦσι τὸν μαρσαμὸν εἰς τὰς εὐγενεῖς τάσεις. εἶναι ἀξίον καὶ οὗτοι τῶν συγχαρητηρίων τῶν ὀρθῶς φρονούντων καὶ εὐαρεστοῦμένων νά βλέπωσιν τι παρήγορον εἰς τὰς κλίσεις τῶν νέων τοῦλάχιστον.

Πάτριαι 21 Ἀυγούστου 1889.
Κύριε Κ. Φιλόπουλε!

Ἐν τ α ὐ θ α.

Διὰ τοῦ τῆς 26 Μαΐου ε. ε. φύλλου τοῦ «Φορολογουμένου σας» ἠδίκηθήμεν, καθόσον ἀνακριθῶς ὄλως περιεγράφη ἐπίθεσις ἀγρία ἐν τῷ καταστήματί μας καθ' ἡμῶν ὑπὸ ἐπιδρομῆως ἤδη δὲ ὅτε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 315 ε. ε. βουλευματος τῶν ἐφετῶν (οὐπερ συναπτομένου λαμβάνεται γινῶσιν) ἐδικαιώθημεν δικαστικῶς (παραπεμθέντος τοῦ ἐπιδρομῆως, ὅστις ὑπὸ ἰσχυρῶν ἀρκούντως, ὡς μὴ ὄφριλεν, ἐπροστατεύθη) νομιζόμεν χρήσιμον ὅπως καὶ ἡμεῖς, παρακαλούμενοι, ἐπανορθώσῃτε ὅ,τι ἐξ ἀνακριθείας ἐδημοσιεύθη βλαβερὸν εἰς τὴν κοινωνικὴν μας θέσιν καὶ ἐμπορικὴν πίστιν.

Ἐπὶ τούτῳ δεξασθε τὴν ἐκφρασίν τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεως.

Ἐμέτεροι πρόθυμοι

Ἀριστείδης Γ. Γαλάνης, Δημ. Γ. Γαλάνης, Ἡλίας Γ. Γαλάνης.

Σημ. Φορολογ.— Ὅντως ἐξ ἐνακριθῶν πληροφοριῶν εἶχομεν γράψῃ ἄλλοτε ὅτι ἐν τῇ συμπολοκῇ ἐκείνῃ, πρῶτοι ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων οἱ ἀδελφοὶ Γαλάνοι, ἀλλ' ἤδη ἐκ τοῦ σχετικοῦ βουλευματος τῶν ἐνταῦθα Ἐφετῶν προκύπτει ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ οἱ ἀδικηθέντες· διὰ τοῦτο καὶ ἀπηλλάχθησαν πάσης κατηγορίας, παρεπέμφθη δὲ νά δικασθῇ ὁ ἀντιπαλὸς των. Τὴν δικαιοσύνην ἦν ἀπέδωκεν τὸ Ἐφετεῖον εἰς τοὺς Ἀδελφούς Γαλάνη, προθύμως ἀποδίδει καὶ ὁ «Φορολογουμένος» ἀναγράφων τὸν δικαστικὸν χαρακτηρισμὸν τῆς πράξεως ἐκείνης, ἦν ἄλλοτε ἐσφαλμένως ἐχαρακτήρισεν.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Χ. Δημητροπούλου καὶ Δ. Πουρνάρα.

Ἡ Διεύθυνσις κατανοοῦσα τὴν ὀφέλειαν, ἣτις προσγίνεται τοῖς μαθηταῖς ἢ ὑπὸ τὸ αὐτὸ σύστημα πλήρης καὶ συνεχῆς διδασκαλίᾳ, τὴν ἐκ τῆς ἀποτόμου διακοπῆς ταύτης προερχομένην βλάβην προβλέπουσα ἀφ' ἐτέρου, σχηματίζει ἀπὸ τὸ ἤδη ἀρχόμενον σχολικὸν ἔτος ὑπὸ ἱκανὸν Καθηγητὴν καὶ τὸ Σχολαρχεῖον, ἐξ' οὗ οἱ ἀπολύομενοι θά κατατάσσωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γυμνάσιον. Γινώσκουσι δὲ καλῶς οἱ τὰ τῆς παιδείας παρακολουθοῦντες ποίαν δυνάμιν ἔχει διδασκαλίᾳ παρεχομένη ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα, δι' ἣς ἀναπτύσσεται ἡ κρίσις τῶν μαθητῶν, ἐξασκεῖται τὸ παρατηρητικὸν, εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν ἰδεῶν, καὶ οὕτως οἱ ἐν τῷ γυμνασίῳ παιδεύουσιν καθίσταται εὐκολωτέρα καὶ μᾶλλον προσιτὴ αὐτοῖς.

Βλέποντες δὲ τὸν σωματικὸν μαρσαμὸν καὶ τὴν διανοητικὴν στρέβλωσιν, ἣν ὑφίστανται αἱ ἀπαλαίτριεῖς καὶ τετραεῖς ὑπάρξεις ἐν τισι τρώγλαις, αἵτινες εὐφῆμως νηπειαγωγεῖα καλοῦνται, ἀπεφασίσαμεν νά σχηματίσωμεν καὶ κατωτέραν προκαταρκτικὴν τάξιν Νηπιαγωγείων καλουμένην κατὰ τὸ σύστημα τοῦ διασήμου παιδαγωγοῦ Φροίβελου, καθ' ὃν εἰς παιδας μικροὺς τριετῆς ἢ τὸ πολὺ πενταετῆς, θά παρέχεται διὰ παιδιῶν ὑπὸ νηπιαγωγοῦ διανοητικὴ τροφὴ πρόσφορος καὶ εὐπεπτος, διεγείρουσα ἐλαφρῶς τινὰς ἡθικὰς ἰδέας, τὴν τῆς ἀγάπης, τῆς ὑπακοῆς, μαλάσσουσα τὴν καρδίαν καὶ προλειάνουσα οὕτω τὴν παραιτέρω σωματικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδιῶν.

Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ τοῦ Νηπιαγωγείου γίνονται δεκτὰ καὶ κοράσια τῆς αὐτῆς ἡλικίας.

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦνται τακτικῶς ἀπὸ τῆς 4ης Σεπτεμβρίου ἐν τῷ καταστήματι κειμένῳ παρὰ τῆ ἐμπορικῆς Λέσχης, ἐνῶ ἐξακολουθοῦσι νά γίνωνται ἐγγραφαί τῶν μαθητῶν, ἀπὸ τὴν 8ην ἕως 12 Π. Μ. καὶ 2 ἕως 4 Μ. Μ.

Ἐν Πάτραις 24 Ἀυγούστου 1889.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΥΔΩΡ ΚΟΛΩΝΙΑΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ ΚΑΛΥΒΩΚΑ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΪΣ
Ἐκτακτος εὐκαιρία.

Ὡς ἐκ τῆς καταπληκτικῆς ἤδη καθ' ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον καταναλώσεως τοῦ ὕδατος Κολωνίας, ὅπερ ἐνταῦθα κατασκευάζεται παρὰ τοῦ κ. Καλυβωκᾶ ὡραιότερον καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν, ἡλαττώθη ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἰς δρ. 10 τὴν ὀκτῶν καὶ χονδρικῶς κατὰ πολὺ.

Ἐντὶ πάσης συστάσεως μαρτυρεῖ ἡ κατὰ πρότιμῃσιν κατανάλωσις του.

Πρὸ πάντων δὲ οἱ ἐν Ἀθήναις, Πάτραις, Ζακύνθῳ καὶ Κερκύρα κουρεῖς.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΑΝΘΟΠΩΔΕΙΟΝ
μετὰ θερμοληπίων (Serge) κ.λπ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΙΩΤΟΥ
(κῆπος τοῦ Ὄσιου Λουκά).

—ο—

Ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ εὐρίσκει τις ἀρθοῖαν Εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνατολικῶν φυτῶν καὶ ἀνθῶν πάσης ἐποχῆς. Δένδρα δι' ἐξοχὰς, ἔδους καὶ κήπους. Ἀειθαλῆ, ἀνθη ποικιλόχρσα. Μπεγόνιαι 62 εἰδῶν, ἐν οἷς καὶ ποικίλαι ἀργυραῖ. Καμέλαι, ἀκιμίνια, μαρκαμπέλλαι, τζαντζαμόνια, μπουγαρινιαῖς, Φίκοι. Ἀνθοδέσμαι παντὸς εἶδους καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ.

Ἐνοικιάζω γάστρας ὡραίας μετὰ τὰ σπανιώτερα ἄνθη δι' ἑορτὰς, γάμους κτλ.

Τιμαὶ ἀληθῶς μέτριαι.

ΚΩΝΣΤ. ΧΙΩΤΗΣ.

Εἰς τὸ ἐν Αἰτωλικῷ Φαρμακευτοεῖον τοῦ κ. Ἀνδρέα Σαρλῆ εὐρίσκειται τὸ ἀλάθηστον φάρμακον τῆς δυσεντερίας. Τὸ φάρμακον τοῦτο θεραπεύει οὐ μόνον τὴν νέαν ἀλλὰ καὶ τὴν πλέον πεπαιτωμένην δυσεντερίαν.

Ἐκλεκτὸς οἶνος λευκὸς μωσχάτος τεισάρων ἔτων, πωλεῖται εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Θάνου Σ. Τσατσῶνη, ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἰωάννου Κοντανδριοπούλου πρὸς λεπτὰ 80 τὴν ὀκτῶν.

Πωλεῖται σταφιδάμπελος πρώτης ποιότητος εἰς θέσιν «Ὁβρυά» ἐκ στρεμμάτων 11 μετὰ ἐξοχικοῦ οἰκίσκου. Ὁ ἐπιθυμῶν νά γίνῃ ἀγοραστῆς ἀπευθυνθήτω πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην Γ. Πόλον.